

वा० रा०

॥१०॥

आनायिता कौसल्ययेतिशेषः ॥ ३१ ॥ तस्मिन्कालेपि रामागमनविशिष्टेकालेपि आभीलितेक्षणा ध्यानवशात् ॥ अन्वास्यमानोपास्यमाना ॥ ३२ ॥ पुण्येतिपाठे तद्युक्तकाल
स्याधिकरणस्यापिकरणत्वविवक्षाबोध्या ॥ ३३ ॥ वरं श्रेष्ठं अतएवहर्षयन् ॥ ३४ ॥ यथामेपितुःस्वसंबंधेन राज्ञोदशरथस्यात्युत्कृष्टत्वध्वननं शासनमाज्ञा तथाश्वोमेभिषेकोभवि
तेतिसंबंधः ॥ ३५ ॥ सहीति ॥ हिरप्यर्थे सपितापि मामेवमुक्तवानित्यर्थः ॥ ३६ ॥ मंगलानि महार्हगंधमाल्याभरणादिरूपाणि मंगलस्नानादीनिच ॥ ३७ ॥ चिरकालाभिकांक्षित

प्रागेवचागतातत्रसुमित्रालक्ष्मणस्तथा ॥ सीताचानायिताश्रुत्वाप्रियंरामाभिषेचनं ॥ ३१ ॥ तस्मिन्कालेपिकौसल्यातस्यावामीलि
तेक्षणा ॥ सुमित्रयान्वास्यमानासीतयालक्ष्मणेनच ॥ ३२ ॥ श्रुत्वापुण्येचपुत्रस्ययौवराज्येभिषेचनं ॥ प्राणायामेनपुरुषंध्यायमा
नाजनार्दनं ॥ ३३ ॥ तथासनियमामेवसोभिगम्याभिवाद्यच ॥ उवाचवचनंरामोहर्षयंस्तामिदंवरं ॥ ३४ ॥ अंबपित्रानियुक्तोस्मिप्र
जापालनकर्मणि ॥ भविताश्वोभिषेकोमेयथामेशासनंपितुः ॥ ३५ ॥ सीतयाप्युपवस्तव्यारजनीयंमयासह ॥ एवमुक्तमुपाध्यायैःस
हिमामुक्तवान्पिता ॥ ३६ ॥ यानियान्यत्रयोग्यानिश्वोभाविन्यभिषेचने ॥ तानिमेमंगलान्यद्यवैदेत्याश्वैवकारय ॥ ३७ ॥ एतच्छ्रुत्वा
तुकौसल्याचिरकालाभिकांक्षितं ॥ हर्षवाष्पाकुलंवाक्यमिदंराममभाषत ॥ ३८ ॥ वत्सरामचिरंजीवहतास्तेपरिपंथिनः ॥ ज्ञातीन्मेत्वं
श्रियायुक्तःसुमित्रायाश्वनंदय ॥ ३९ ॥ कल्याणेवतनक्षत्रेमयाजातोसिपुत्रक ॥ येनत्वयादशरथोगुणैराराधितःपिता ॥ ४० ॥ अ
मोघं व्रतमेक्षांतंपुरुषेपुष्करेक्षणे ॥ येयमिक्ष्वाकुराज्यश्रीःपुत्रत्वांसंश्रयिष्यति ॥ ४१ ॥ इत्येवमुक्तोमात्रातुरामोभ्रातरमब्रवीत् ॥

प्रांजलिं प्रवृहमासीनमभिवीक्ष्यस्मयन्निव ॥ ४२ ॥ मेतदभिषेकरूपं ॥ हर्षजबाष्पेना कुलमव्यक्तमधुरं ॥ ३८ ॥ हताः भवंत्वितिशेषः ॥ मे मम सुमित्रायाश्च ज्ञा
तीन्बधूनभिनंदय ॥ ३९ ॥ कल्याणे नक्षत्रे ॥ शुभयुक्ते काले जातो जनितः येन शुभकालजननेन ॥ ४० ॥ पुष्करनेत्रे पुरुषे विष्णौ यन्मेक्षांतं कामंपरित्यज्य तत्पीति
मात्रफलकं व्रतोपवासादिकृतं तदमोघं सफलं जायते ॥ बतेतिहर्षे साफल्यहेतुर्येयमित्यादि इदमभाषतेत्यन्वयः ॥ ४१ ॥ स्मयन्निव ॥ ईषद्वसन्नेवेत्यर्थः ॥ ४२ ॥

अ० कां०

॥१०॥